

(Kort bemærkning).

Maigaard (SF):

Det er to korte bemærkninger til hr. Erhard Jakobsen. Skolekommissionens formand i Vinderup siger, at venstreorienterede ikke skal regne med ansættelse i hans kommune, altså er deres politiske opfattelse begrundelsen for det. Så spørger vi hr. Erhard Jakobsen: hvad mener han om det? Ja, det kan hr. Erhard Jakobsen ikke tage stilling til, det henligger under det kommunale selvstyre.

Så kommer hr. Erhard Jakobsen op igen, da vi siger: det er da svært at forstå med det kissejav, hr. Erhard Jakobsen ellers har med at, jeg vil ikke sige blande sig i tingene, men hvad hedder det, tage stilling til samfundsproblemerne. Så siger hr. Erhard Jakobsen: jeg opfattede ikke, at jeg blev spurgt. Ja men, siger jeg nu til hr. Erhard Jakobsen, nu er han spurgt. Nu vil vi gerne vide, hvad hr. Erhard Jakobsen mener om en skolekommissionsformand, som siger: folk med en bestemt politisk opfattelse kan ikke ansættes i vores kommune. Nu er der spurgt, og så håber vi, vi får et svar.

Anden næstformand (Erlendsson):

Hermed giver jeg ordet til hr. Erhard Jakobsen for den sidste, afsluttende, korte bemærkning, og så håber jeg, vi kan vende tilbage til talerrækken.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg er i den heldige situation, at jeg ikke blot klart og tydeligt kan sige, at jeg aldrig nogen sinde ville godkende en optræden som den, der har fundet sted dér. Jeg har derefter 16 års borgmestervirksomhed at henvisse til, hvor man vist aldrig kan beskyldes nogen for, at der i Gladsaxe kommune ikke kunne ansættes venstreorienterede folk i den ene eller den anden stilling.

Flygaard (DR):

De to forespørgsler, vi i dag har til behandling, vedrører samme emne, men man kan vist roligt sige, at de har et noget forskelligt udgangspunkt.

Til indledning vil jeg i øvrigt gerne om ministerens indlæg sige, at det på mange måder forekommer mig at være et godt og

et sagligt indlæg i debatten. Også vi fra retsforbundets side nærer et ønske om en debat præget af interesse for uddannelsen, og vi nærer også et ønske om, at man får en positiv udvikling på det pågældende område.

Der er mange, der fra gamle dage husker spørgsmålet til en ansøger: er du socialdemokrat, ja eller nej? Nogle steder var det andre farver, man spurgte om, men det gjorde ikke sagen bedre. Den tid skal vi ikke under nogen form tilbage til, ligesom vi heller ikke skal have tilstande, hvor det måske netop var en fordel at have et medlemskort fra det pågældende parti.

På den ene side må det være klart, at der ikke må stilles krav til en person ved ansættelsen, der kræver ud over de faglige kvalifikationer. Det ligger i sagens natur, at en præst i den danske folkekirke skal være medlem af denne, ligesom der vel til alle stillinger er knyttet et decorum officiale, dvs. at en præst skal opføre sig ordentligt, og så ved man godt, hvad det betyder, ligesom en skatteinspektør ikke må være angribelig i sin økonomi og slet ikke, hvor det drejer sig om skattemæssige forhold.

På den anden side må det også være klart, at der stilles krav til den ansatte om, at han eller hun ikke udnytter den ham eller hende betroede stilling til at agitere for egne synspunkter. Det ligger jo forudsætningsvis i selve ansættelsen. Det er for snævert, når man i forbindelse med spørgsmålet om indoktrinering kun taler om folkeskolen. Man bør starte med børnehaverne og slutte med undervisningen af de ældre medborgere. Hvad man med en betydelig grad af autoritet får indprentet børn, det plejer at blive hængende. Det gælder altså for børn, men kan også forekomme for ældre alderstrin.

De her gjorte bemærkninger har vel kun primært sigte på den offentlige sektor, selv om en tilsvarende problemstilling kan forekomme i den private sektor. Vi skal væk fra politiske udnævnelser og begunstigelser i øvrigt. Jeg mindes engang fra en købstad en sag om, hvem der skulle have retten til at sælge pølser fra en pølsevogn. Den blev afgjort med, at det ene store parti fik retten denne gang mod at forpligte sig til at medvirke til, at et andet stort parti fik retten til den næste.

Sådan en pølsepolitik gavner nu ikke folkestyrets anseelse. Det må være en naturlig